

Kajanje i povratak Allahu u svetom mjesecu muharremu (Medina)

Hatib: dr. Ahmed ibn Talib ibn Abdulhamid

7. muharemu 1444. po Hidžri / 5. august 2022.

“Sva hvala pripada samo Allahu, Koji nije Sebi uzео dijete i Koji u vlasti ortaka nema, i Kome zbog slabosti pomagač ne treba. I mnogo Ga veličaj!” (El-Isra, 111) Svjedočim da nema boga osim Allaha, jedinog, Koji nema druga, i Koji je sve stvorio i kako treba uredio, i svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, koga je On poslao sa radosnom viješću, i da opominje, i da, Njegovom dozvolom, poziva Allahu i kao svjetiljku koja blista. Uzvišeni kaže: “O vjernici, bojte se Allaha i govorite samo istinu, On će vas za vaša dobra djela nagraditi i grijehе vam vaše oprostiti. A onaj ko se Allahu i Poslaniku Njegovu bude pokoravao – postići će ono što bude želio.” (El-Ahzab, 70–71)

O vjernici, Allah je zabranio nepravdu Sebi, a zabranio je i vama da jedni drugima činite nepravdu.

Najgori oblik nepravde je da čovjek učini nepravdu prema sebi tako što zaprlja svoju dušu i ne očisti je, a nepravda se uvećava ako se čini na svetim mjestima i u svetim vremenima. Allah, džellešānuhu, dao je posebno mjesto svetim mjesecima, pa je rekao: “Broj mjeseci u Allaha je dvanaest, prema Allahovoj Knjizi, od dana kada je nebesa i Zemlju stvorio, a četiri su sveta; to je prava vjera. U njima ne grijеšite! A borite se protiv svih mnogobožaca, kao što se oni svi bore protiv vas; i znajte da je Allah na strani onih koji se Allaha boje i grijehа klone.” (Et-Tevba, 36)

Uzvišeni je za sveti grad (Meku) i Mesdžidul-haram rekao: “... i onome ko u njemu bilo kakvo nasilje učini dat ćemo da patnju nesnosnu iskusi.” (El-Hadždž, 25) Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: “Ko u Medini učini zlo, i pruži utočište onome ko čini zlo, neka je na njega Allahovo prokletstvo, prokletstvo meleka i svih ljudi zajedno. Na Sudnjem danu, Allah od njega neće primiti ni farz ni nafilu.”

Ovaj mjesec u kojem se nalazimo Allah, džellešānuhu, pripisao je Sebi, kao što nas je o tome obavijestio Njegov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, podstakao nas je na post u njemu i povezao ga je sa noćnim namazom i stajanjem pred Njim u dubini noći i u praskozorje. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, o tome kaže: "Najbolji post, nakon mjeseca ramazana, jeste post u Allahovom mjesecu koji vi nazivate muharem, a najbolji namaz nakon propisanog, farz-namaza, jeste noćni namaz." Pripisivanje ovog mjeseca Allahu ("Allahov mjesec") ukazuje na njegovu odlikovanost i vrijednost, jer Allah, džellešānuhu, ne pripisuje Sebi osim Svoja odabrana stvorenja, i zbog toga je prikladno preporučiti da se u njemu čini djelo koje je Allah pripisao Sebi, a to djelo je post. U hadisi-kudsiju, Allah, džellešānuhu, kaže: "Svako djelo pripada sinu Ademovom, osim posta, on je Moj i Ja za njega posebno nagrađujem. Postač ostavlja prohtjeve, hranu i piće samo zbog Mene." On je i Poslanikova, sallallahu alejhi ve sellem, preporuka Ebu Umami el-Bahiliju, radijallahu anhu, kada mu je rekao: "Drži se posta, jer mu nema ravnog. On je zaštita robu od Vatre, kao što je štit zaštita nekome od vas u borbi."

Blago onome ko svoju dušu bude držao gladnom i žednom i ostavi prohtjeve i strasti zbog obećanja da će mu biti dato nešto što on ne može vidjeti i što mu je na ovom svijetu nedostupno, i blago onome ko ostavi prolaznu hranu u prolaznoj kući zbog kuće čiji su plodovi i hladovina vječni. Dunjaluk se može posmatrati kao mjesec posta bogobojaznih, čiji će blagdan biti dan susreta sa Gospodarom. Većina dana posta je prošla, a blagdan susreta sa Gospodarom se približio. Što je lakše tijelo od hrane, veća je njegova sposobnost za noćnim namazom. Prednost noćnog namaza nad dnevnim namazom je kao prednost tajne sadake nad javnom sadakom, jer je bliže diskreciji i iskrenosti, a i teži je za ljudsku dušu, koja voli san i komociju.

Najvrednija su ona djela koja su ljudskim dušama najteža. Učenje Kur'ana u dubini noći bliže je temeljitom razmišljanju, zbog odsustva stvari koje odvrćaju pažnju i budnosti srca i njegove usklađenosti sa jezikom.

Uzvišeni kaže: "O ti umotani! – probdij noć, osim maloga dijela; polovinu njezinu ili malo manje od nje; ili malo više od nje, i izgovaraj Kur'an pažljivo Mi ćemo ti, doista,

teške riječi slati – ta ustajanje noću, zaista, jače djeluje i izgovara se jasnije, a ti danju, doista, imaš mnogo posla. I spominji ime Gospodara svoga i Njemu se potpuno posveti.” (El-Muzzemmil, 1–8)

U zadnjoj trećini noći Silni se spušta na ovozemaljsko nebo, čuju se vapaji istigfara – traženja oprosta, otvaraju se vrata nebesa, uslišavaju se dove i pred Gospodarom svjetova izlažu se potrebe onih koji Ga mole. U njoj su čestiti vjernici sakrili svoja djela, pa je Allah sakrio kod Sebe njihovu nagradu, kao što kaže Uzvišeni: “Bokovi njihovi se postelja lišavaju i oni se Gospodaru svome iz straha i želje klanjaju, a dio onog što im Mi dajemo udjeljuju. I niko ne zna kakve ih, kao nagrada za ono što su činili, skrivene radosti čekaju.” (Es-Sedžda, 16–17)

Oni koji iskreno bdiju noću pred svojim Gospodarom, oni su istinski znalci. Uzvišeni kaže: “Da li je onaj koji u noćnim satima u molitvi vrijeme provodi, padajući licem na tle i stojeći, strahujući od onoga svijeta i nadajući se milosti Gospodara svoga...? Reci: ‘Zar su isti oni koji znaju i oni koji ne znaju? Samo oni koji pameti imaju pouku primaju!’” (Ez-Zumer, 9)

U hadisu se navodi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Klanjajte noćni namaz, jer on je bio praksa dobrih ljudi prije vas, i on približava Allahu, iskupljuje loša djela, odvraća od grijeha i tjera bolest od tijela.” Prve riječi koje je Abdullah ibn Selam, ugledni medinski jevrej, čuo od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kada je došao u Medinu, bile su: “O ljudi, dijelite hranu, širite selam, održavajte rodbinske veze, klanjajte noću dok drugi ljudi spavaju, ući ćete spokojno i mirno u Džennet.”

O vjernici, deseti dan muharema, Jevmul-ašura, ima svoju veliku vrijednost i drevnu svetost. Post ovog dana, zbog njegove vrijednosti, bio je poznat među vjerovjesnicima. Nije zabilježeno da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, toliko pažnje posvećivao postu nekog dana i posebno ga tretirao u odnosu na ostale dane, kao što je to bio dan Ašure. Kada je došao u Medinu, zatekao je jevreje da poste ovaj dan, jer ga je postio Musa, alejhis-selam, kao vid zahvalnosti Allahu zbog spašavanja njega i njegovog naroda i propasti faraona i njegovog naroda, pa je rekao: “Mi smo preči i bliži Musau od vas”, pa ga je postio i preporučio je da se posti. Neki

čovjek upitao ga je o postu ovog dana, a Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Nadam se da će kod Allaha iskupiti grijeha iz prošle godine." I, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Ako poživim do naredne godine, postit ću deveti (muharem)", tj. zajedno sa desetim, suprotno jevrejima. Onaj ko, uz Ašuru, posti dan prije ili dan poslije, ili sva tri dana, ili samo Ašuru, sve je to dozvoljeno i lijepo. Imam Ahmed smatrao je da ovaj dan treba postiti i na putovanju, jer kada prođe, ne može se nadoknaditi postom nekog drugog dana.

O vjernici, čuveni halifa Omer ibn Abdulaziz, Allah mu se smilovao, poslao je pismo u sve pokrajine svoje države u kojem je stajalo: "Recite kao što je rekao vaš otac Adem, alejhis-selam: 'Gospodaru naš', rekoše oni, 'sami smo sebi krivi, i ako nam Ti ne oprostiš i ne smiluješ nam se, sigurno ćemo biti izgubljeni' (El-A'raf, 23). I kao što je rekao Nuh, alejhi-selam: 'Gospodaru moj', reče, 'Tebi se utječem da Te više nikad ne zamolim za ono što ne znam! Ako mi ne oprostiš i ne smiluješ mi se, bit ću izgubljen' (Hud, 47). I kao što je rekao Musa, alejhis-selam: 'Gospodaru moj', reče onda, 'ja sam sam sebi zlo nanio, oprosti mi!' I On mu oprosti, On, uistinu, prašta i On je milostiv' (El-Kasas, 16). I kao što je rekao Zunnun Junus, alejhis-selam: "Nema boga osim Tebe, hvaljen neka si!, a ja sam se zaista ogriješio prema sebi!" (El-Enbija, 87)."

Priznanje grešnika da je učinio grijeh, uz žal i kajanje u duši zbog toga, ključni je uzrok primanja tevbe – pokajanja, što potvrđuju riječi Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: "Kada rob prizna grijeh, a zatim se pokaje, Allah će primiti njegovo pokajanje i oprostiti mu."

Mi smo potomci onih koji su stvoreni na nebesima, stvoreni smo kao što su i oni stvoreni, hranjeni smo njihovom hranom, pa nas je zarobio naš neprijatelj Iblis, i od tada nemamo potpune radosti ni rahatluka, nego samo brigu i teret sve dok se ponovo ne vratimo kući iz koje smo istjerani.

Iblisa je upropastio njegov udžb – zadivljenost samim sobom, pa je, kada mu je naređeno da se pokloni Ademu, alejhis-selam, rekao: "Ja sam bolji od njega" (Sad, 76). Adem, alejhi-selam, priznanjem svoje greške, upotunio je svoje vrline, rekao je:

“Gospodaru, mi smo se prema sebi ogriješili” (El-A’raf, 23). Kada god Iblis potpali vatru zavisti prema Ademu, alejhis-selam, puhne vjetar Ademovog pokajanja i spali Iblisa. Pazite se dobro ovog neprijatelja koji je vašeg praoca izveo iz Dženneta, jer on će učiniti sve da se ponovo ne vratite tamo.

Donosite salavate i selame na najbolje stvorenje i najplemenitijeg čovjeka, Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, to vam je naredba od Allaha, Koji je objavio: “Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljte mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56)

